

Sheboygan Nieuwshode

J. QUINTUS & HERBURG, Uitgevers.

ABONNEMENTS-PRIS.

Voor 1 jaar	\$ 2.00.
Voor een jaar	1.50.
Voor zes maanden	1.00.
Voor drie maanden	0.50.

Alles volstrekt vooruitbetaling.

3^e JAARG. N° 51.

DINGSDAG, 21 DECEMBER 1852.

N° 155.

Enig orgaan der Nederlanders in Noord Amerika, aan het nieuws, den toestand en de belangen van het Oude en Nieuwe Vaderland gewijd

MOTTO:

De taal, die zalige ouders spraken,
Zij die een deugdzaam kind verrieten?
Neen, Broeders! Landgenooten! neen!
Reeds snoren ons de hechtste banden,
Leest slechts de taal der Nederlanders,
En niets rukt ooit die band van een!

Versijnt eenmaal per week.

PRIJS DER ADVERTENTIE.

Voor een jaar, niet boven de 5 regels	5.00.
Boven 5 tot 16 regels, voor de eerste plaatsing	1.00.
Voor 8 regels of minder, die	0.50.
Voor elke volgende plaatsing	0.25.

Brieven en ingezonden stukken franco.

HOLLANDSCH-LOGEMENT
WISCONSIN HUIS.
Schoone straat Sheboygan.
Vriendelijke bediening en billijke prijs, verzoeken
wij de gasten zijner geëerde bezochters.
JOSEPH SCHRAGE.

WARREN HOEL.

De ondergetekende recomendeert voor Heer
en Dames wel ingetogen L^o GEM, staande in
het levendigste gedeelte der plaats, de gunst van
alle reizigers.
WAEN HILL.

Dr. L. C. E. SCHÜSSER.

Waarnemend Consul der Verland.

voor den Staat Wisconsin.

Harland, Waukegan County. h 143

F. R. TOEWATE.

Consul der Nederlanden.

Voor Iowa, Missouri, Illinois.

Belast zich met het opmaken van de stukken voor
Nederl. ad. het incasseren aldaar of overmaken van
geelden derwaarts.

Kantoor: No. 178 second str. - Louis, Mo.

G. VAN STEENWEE.

Staatscommissaris van migratie

voor Wisconsin.

Kantoor: 110 Greenwich-st New-York.

Open van vorm- 5 tot 12 1/2 ure.

Korte beschrijvingen van den en modelingen
mede tevens met alle bronnen en op het van het
Staatsbestuur door den Commissaris van migratie
en kantoren aan de Landverhuizinge gedeeld.

OPENBAAR NOUVEAU.

J. D. GIBBS van den Gouverneur van Wisconsin

de benoeming van NOTARIS-ambtenaren hebbende,

beveelt zich in de gunst der Hoopvolle bevolking aan
te het schrijven van Deed, Leases, Contracts,
etc., etc., en het Legatiseren van alle stukken
die zulke vereischen.

Gibbsville, 27 sept. 1852. n 143

B. WILLIS.

Advocaat en Regu-Randger solliciteur te Kan-

sasly. Kantoor aan Pennsylvania Avenue, oost- door

ten oosten van Harvey & McKim winkel.

W. R. GORSE.

Advocaat en Regu-Randger - 3006 Sixe straat

Sheboygan, Wis.

EL. WORDT VERAND.

Koren, Havet, Rogge, spelt, appelen, Dapen-

nen, enz. enz., in ruiling voor groenten vooruit

Nieuwe Goederen, in mijn vrede winkel, tegenover

A. P. Lyman tegenover 1° sectie 2° D. hetwelk een-
zins bekend is. Goederen te koop voor een
cent geld.

H. J. CHAMBERLAIN.

Sheboygan 6 Nov. 1851. 101

W. J. KING.

Handelaar in groen en klein in

liefwerk en dier. Glas, Spijken,

Smid's, Thormann's, Kuiper's,

Metselars, 'nagelmak' en an-
dere Goederen. Zulk een goed
Assortiment in het Westelijke Land
gevoonden.

Sheboygan 10 Mei 1850. 60

SHEBOAN

DROGISTERIJ & EKWINKEL.

EN ALGEMEEN TOEGANG

PATENT MEDICIJNEN.

Noordzijde van Pennsylvania Avenue, een weinig west

van het Merck's Hotel.

De ondergetekende heeft de aandacht in

van diegenen, welke Drogisten, Medicijnen, Patent

Medicijnen, Boeken, enz. kopen. Zijn assortiment

is groot en al de verschillende artikelen, en met bijzon-

dere zorg uitgerust, voor de behoeften der plaats. Hij

heeft een groot assortiment Medicijnen aan de

hand, en vele van de meest gebruikte zijnde, aan te

koop in het groot en klein.

Sheboygan, 19 Nov. 1849.

LAING & DAVIS.

TJ. ISB.

Tijds heb het genoegen om mijn

gastheer te zijn. Zoo Hollanders als

Duitse Amerikanen, te aan-
nemen, dat ik mij alhier gevestigd heb als

H. J. L. GEMAKER.

en wel schijnt over het Wiscin Lais, waar ik ten

allen tijde te vinden zal zijn reparatie van Pen-

zules, Klakken & Horloges, debedichting aan de spreek

"Tijd is geld" en dus aannemende den waren tijd

zal kunnen geven. Z. H.

Sheboygan, 15 Jan. 1852.

P. SOUFFROUW.

BOSCHDEEL TE KOOP.

Tachtig akker goed Land, met in zinnem

wijden assen, worden hierbij voor eenen

billijken prijs te koop aangeboden; hetzel-

de ligt ongeveer 4 mijlen o. Austerdam, in de bispel-

ijnde Hollandsche nederdijf County. Adres
aan den eigenaar.

J. QUINTUS.

Wisselkantoor.

Voor Buiten- en Binnensche Wissels.

Wissel op zigt op N. York.

en gangbare wissels de voornaamste Europeesche

(Vertaald uit de Christian Intelligencer.)
Organisatie van Nederditsch-Hervormde
KERKENOOTSCHAPPEN ONDER DE HOLLANDERS
TE BUFFALO & ROCHESTER.

Door afgevaardigden van onze Hollandsche
broeders te Buffalo en Rochester, werd aan de
classis te Genève, gedurende hare zitting in de
vorige lente, aanvraag gedaan om in kerkeno-
schappen georganiseerd, en opgenomen te wor-
den onder de hoede der Classis, hetwelk dien
overeenkomstig werd voorgesteld en toegestaan;
eene Commissie werd aangesteld, bestaande uit
de WelEerw. Heeren J. Whitebeck, A. K.
Kasse en den onderling M. Clieqenno, om de
broeders te bezoeken en hunne kerkorganisatie
daarstelt.

Deze commissie nam op den 25 Mei hare aan-
name tank op en bracht het grootste gedeelte
eener week door met het bezoeken der Hollanders
in Buffalo en Rochester, door wie zij zeer liefde-
rijk ontvangen en onthaald werd, en in wier te-
genwoordigheid zij, gedurende haar verblijf in de
afzonderlijke plaatsen, verscheidene belangrijke
en heilzame zamenkomsten gehad heeft. De
commissie bezocht te Buffalo de vergadering der
Hollanders en, na behoorlijk met hen gerand-
pleegd te hebben, ontrent hunne godsdienstige
gevoelens en vooruitzichten, organiseerde hen in
een Hollandsch kerkgenootschap, door het onder-
vragen en ontvangen der leden en de bevestiging
der Ouderlingen en Diakenen, voor die onder-
scheidene bedieningen verkozen. Eene gepaste
en indrukwekkende leerrede werd bij die gele-
genheid gepredikt door den W. E. W. Heer A. K.
Kasse, van Pulleville, doe. wien ook de gebrui-
kelijke vragen tot de leden gerigt en het formu-
lier voorgedragen werd voor de bevestiging der
Ouderlingen en Diakenen, die overeenkomstig
hunne onderscheidene bedieningen afzonderlijk
geplaatst waren. Eene korte toespraak werd
daarna gehouden door den W. E. W. Heer J. White-
beck, bejapendelijk aannemende de verplichting ruste-
nde op de leden om dienaren der kerk om ge-
troost te zijn in hunne beloften, hen aansporen-
de tot de aankweeking eens godsdienstigen gres-
tes, werkzaam te zijn en te bidden voor den ver-
de en voorspoed van hun Sion, en te smeken tot
den trouw der genade om God's zegen te laten
rusten op hen en hunne nieuwe onderneming.

De godsdienst-oefeningen waren in het geheel
belangrijk, plegtig en klaarblijkelijk welkom tot de
harten derzeder nedergeginge maar godsdienstige
menschen. En wat dezelve nog indrukwekken-
der maakte, was dat zij voor het grootste gedeelte
in de Hollandsche taal volbragt werden en
overeenkomstig hunne gebruikelijke wijze van
godsdienst-ving, zoals dezelve waargenomen
wordt in de kerk van Holland, waarin deze Hol-
landers opeengragt en onderricht zijn geworden.

Hier volgt de lijst der Dienaren:
Gerrit de Graaf, Hendrik Notting, Ouderlin-
gen; Bartel de Vlieger & Barend de Graaf, Di-
akenen.

In 'n avond des volgende dags werd ook
godsdienst-oefening gehouden, wanneer de W. E. W.
Heer Kasse predikte en het sacrament des Doops
door den W. E. W. Heer J. Whitebeck aan verschei-
dene kinderen toegediend werd.

De Commissie bracht ruim twee dagen onder
de Hollanders te Buffalo door en besteedde dien
tijd met het huisbezoeken der leden en het hou-
den van godsdienst-oefening in hun gebede-huis.
Zij was verheugd te bevinden dat zij godsdienst-
gevoelens waren, belang stellende in het werk
huns meesters en bijzonder gehecht aan de ge-
bruiken en instellingen hunner kerk. Zij legden
zowel door hun opkomen als opletendheid, hun-
ne groote belangstelling in al de gehouden dien-
sten aan den dag, en het was met leedzwen-
den dat zij zich ontsagen aan de noodzakelijkheid
van het vertrekken der commissie, wanneer zij
wederom overgevoerd zouden zijn aan de pijn-
lijke overdenking hunner godsdienstige ontberin-
gen, ontroofd zijnde van de bepaalde genademid-
delen, geen herder hebbende om hen voortegan-
den, het Broeds des Levens te breken en hen te geleiden
in groene weiden en levende stille wateren.

De gehele Hollandsche bevolking wordt opgege-
ven te bestaan uit ongeveer vijf tot zes honderd
meerderjarige personen, waarvan de meeste ge-
doopt en opgevoed zijn in de Hollandsche kerk en
vooringenomen zijn ten gunste der Nederditsch-
Hervormde Kerk, en die kerk geregeld zouden
bezoeken i. geval zij eenen leeraar voorzien
waren. Daar zijn echter ongeveer twee honderd,
die geregeld op den Sabbath in hun gebede-huis
te zamen komen en zich met godsdienst bezig-
houden, voorgestaan door een der onderlingen
of leden, bestaande in het lezen van een gedeelte
der Heilige Schrift en eene leerrede en met zoon-
danige andere oefeningen als gebruikelijk zijn in
de Hollandsche kerk. Het getal der leden in
volle communie is vierendertig, en dit getal zou
spoedig verhoogt worden, ingeval zij de geregelde
bediening hadden van de instellingen van God's
huis. Daar zijn hier bouwstoffen genoeg tot het
opbouwen eener groote en bloeiende gemeente
en de vooruitzichten derzeder onderneming zijn waar-
lijk bemoedigend en hoopvol, namentlijk wanneer
het veld bij tijds in handen genomen en beved
kan worden.

Om een goed gevolg te geven aan de nederige
pogingen derzeder Hollanders, tot het vestigen en
opbouwen eener gemeente van onze benaming,
bieden zich twee punten aan hunne en onze over-
weging aan, welke ten spoedigste beslist behooren
te worden. Het eerste, als vroeger aange-
merkt, is het beroepen eens leerars. Zij streelen
zich echter met de hoop, spoedig weder van een
leeraar voorzien te zijn, daar zij geschreven heb-
ben aan een jong mensch in Holland, wiens dien-
sten zij trachten te verkrijgen. Het tweede punt,
gewichtig genoeg om spoedig ten uitvoer gebragt
te worden, is hulp tot het instaatstellen in het
bouwen of verkrijgen van een kerkgebouw. Ten-
gevoege daaraan en gebruiken zij voor hunne
godsdienst-oefeningen, de tweede verdieping is en
niet geschikt voor hunne tegenwoordigen toestand
en toekomstigen groei. Zij behoeven een
eigen kerkgebouw, maar de Hollanders zijn over
het algemeen arme menschen, zonder middelen,
en bestaan van hunnen dagelijkse arbeid voor
hun eigen onderhoud en dat hunner familie,
waardoor zij verplicht zijn naar elders voor onder-
stand te zoeken tot het verkrijgen eener kerk.
In dien toestand zijnde, roepen zij met liefde
en ernst het medelijden en de weldadigheid der
Nederditsch-Hervormde kerk in, om hen te helpen
in het bereiken van dit gewenschte doel.

Het past daarom aan de Nederditsch-Hervormde
kerk, wanneer zij haar eigen belang en ha-
ren voorspoed wenscht te bevorderen, op deze
onderneming met aandacht nedertoezien en daar-
aan hare warmste deelneming en spoedig bijstand
te verleenen.

De commissie bezocht op hare terugkomst de
Hollandsche broeders te Rochester en ontmoet-
te overeenkomstig vroegeres afspraak, de gemeente
in hare gewone plaats van bijeenkomst, en be-
vond, na behoorlijke overweging, dat de weg ge-
baand was en de omstandigheden verscheiden dat
zij tot eene kerkelijke gemeente zouden ingesteld
worden en ging daarom onmiddellijk tot de or-
ganisatie over. Eene zeer uitnemende en in-
drukwekkende leerrede werd gepredikt, tot een
aanzienlijk getal toehoorders, door den W. E. W.
Heer A. K. Kasse, tot wie het hebbende: Salomo's
Hooglied, VIII: 5. "Wikt kom daar op uit de
wildernis, leunende op den arm van haren ver-
loofde?"

Na het ontvangen der leden, ging de commis-
sie over tot het bevestigen der verkozen onder-
lingen en diakenen, overeenkomstig het voor-
schrift bevat in de Constitutie onzer Kerk. Eene
rede werd daarna uitgesproken en geboden
opgeleefd in het belang derzeder kleine vergadering
door den W. E. W. Heer J. Whitebeck en de oefening
werd besloten met het zingen der doxology en
het uitspreken van den apostolischen Zegen.

Het is eindelijk gepast te melden, dat, hoe-
wel het getal van wezenlijke kerk-leden te Rochester
zeer klein is, echter een belangrijk en veel be-
lovent veld openligt, voor het opbouwen eener ge-
meente. De gehele Hollandsche bevolking doe-
zer stad is zeer groot, veel meer dan in Buffalo,
bestaande misschien uit verscheidene honderden
door de gehele stad verspreid en voornamelijk
in de buiten-buerten, die over het algemeen
werkzaam zijn in de fabrieken en gietrijen, waar
hunnen arbeid nog al veel vereischt wordt.

Hoevel vele der Hollanders zich met andere ge-
meenten vereenigd hebben, is er echter nog een
aanzienlijk getal, dat zich aan geen godsdienstige
genootschap verbonden heeft en wier inzichten en
gevoelens alleen met de Nederditsch-Hervormde
kerk kunnen overeenkomen. Deze mogen
men den bijstand van het gepredikte woord en
Gods zegen te zamen gebragt worden.

Gedurende het verloop van jaar heeft de W. E. W.
Heer A. K. Kasse, eens per maand tot hen gepredikt
en van tijd tot tijd gedurende de week be-
zoekt en zijne diensten hebben, bijval ge-
voonden. Het kan niet overbodig zijn hier nog
bijtevoegen, dat de godsdienstige werkzaamhe-
den van dezen jongen broeder in de bediening,
ten hoogste gewaardeerd worden, vooral onder de Hol-
landers. Hij heeft het genoegen gehad een goed
getal te Rochester te zamen te brengen, die over
het algemeen zijne geregelde oefeningen bij-
wonen en hun verlangen aan den dag leggen
met de gemeente vereenigd te worden. De ge-
meente, ten tijde harer organisatie, bestond uit
ongeveer vijftien tot twintig huisgezinnen, zeventien
of tachtig die geregeld opkomen en, veertien
of vijftien in bediening. Zij hadden hunne gods-
dienst-oefeningen in eene bovenkamer van een ge-
bouw, door een van hen bewoond, en tot dat einde
in de orde gebragt. Zij komen geregeld op den
Sabbath in hun gebede-huis te zamen en bij afwe-
zigheid van eenen leeraar, voeren zij hun kerk-
dienst uit, zoals de Broeders te Buffalo.

Moge het almachtige Hoofd der Kerk grondig-
lijk nederzien op deze jonge onderneming, da heren
derzeder broeders aannemende en opbeuren,
hen sterken van Onhoop, hulp verleenen uit
het Heiligdom en hunne pogingen en verlangens
met goed gevolg bekronen.

J. WHITEBECK.

Voorzitter der Commissie.

St. Louis, 3 Dec. 1852.

WAARDE REDACTEUR!

Tit de nieuwspapieren vernomen hebbende,
dat de Mormonen een groot aantal hunner apos-
telen naar alle delen der wereld hadden gezon-
den, ten einde de menscheit uit haren droef-
vigen slaap op te wekken, zoo kwam bij mij, laus-
leden Zondag, de begeerte op, eenige hunner
stelregels nader te vernemen. Wij begaven ons
ten dien einde naar Concert Hall, alwaar zij
hunne bijeenkomsten houden. Deze zaal nu is
zoo als deszelfs naam aanduidt, zeer fraai ver-
sierd en tot godsdienstige verzamelingen alleen
voor Mormonen geschikt, daar de verscheide-
heid der muzikale instrumenten door hen ge-
bruikt, dezelve meer naar eene concertzaal dan
naar eene kerk doen gelijken. Het getal der
aanwezigen bestond ongeveer uit zes honderd en,
met uitzondering van eenige nieuwsgierige onge-
loovigen, alle Mormonen.

Dit is zeker een groot getal voor St. Louis,
doch men moet bedenken, dat de Mormonen bij-
na uitsluitend Engelsch zijn, en or zich velen on-
der hen bevinden, die van geldelijke middelen
ontbloot, met weeten onder de godeloosze beo-
naders derzeder stad vertoeven; de meeste hunner
zijn echter van plan, aanstaanden zomer naar het
beloofde land van Utah te vertrekken, ten einde
van de zegeningen aan hen door Joseph Smith
beloofd, deel te nemen.

De dienst werd door een voornamst onderling
der kerk aangevangen, en het is mij onmogelijk,
de menigvuldige smekingen en uitroepen van
dankbaarheid voor den genoten voorspoed der
Mormonen, slechts ten halve op te sommen, die
zijn eerv. bij deze gelegenheid in zijn gebed
besigde.

In zijne voorrede kondigde hij aan: "dat hij
zich niet bij eenig bijzonder onderwerp dacht te
bepalen"; hetgeen ik dan ook uit het gehoorde
zeer wel heb kunnen opmaken; want eene rede-
meer door dubbelzinnigheid, slechten zamenhang,
enz. gekenmerkt, herinner ik mij niet ooit gehoord
te hebben. Volgens zijn zeggen was zijn oogmerk
de heiligen te onderwijzen, en eenige valsehe
grondten, die tot zijne groote droefheid onder
hen wortel hadden gevat, uit den weg te ruimen.
Een zeker Mormon THOMPSON, genaamd, geeft
voor openbaringen onder den naam van Aram
Bey ontvangen te hebben, en verkondigt de kerk
van God (de later dagen heiligen, zoo als zij zich
noemen) door Joseph Smith gesticht, eenen
spoedigen ondergang aan. Hij zeekt voor, van
Gods wege bevolen te zijn, de Mormonen in St.
Louis te bekeeren, zijnde hen op het beest,
(waarvan in Johannes gesproken is) als de Ge-
meente der Mormonen, verklarende, dat door
Anti-Christ, Joseph Smith wordt bedocht. Vol-
gens het zeggen van den prediker, draagt hij de
waarheid op het aangezicht en zijn er zeer vele,
die geloof aan de laatste openbaringen slaan,
bevegens een groot getal, die niet in staat zijn te
begrijpen, wie van beiden de valsehe profet is. Ik
voel mij gelooft, dat Joseph Smith een groter
bedrieger was, dan Thompson uit worden zal, en
ben van gevoelen, dat God hen nu reeds op
eene onzichtbare wijze door inwendige twisten
verzwakt, en het is te hopen, dat hierdoor menig-
eener dezer ongelukkigen, door wereldsgenot ver-
lokt, op het ware pad mogt terug keeren.

Doel ik ben van de predikatie afgedwaald, en
wil nu zoo goed mogelijk zijn, bewijs van de be-
driegelijkheid van Thompson's openbaringen ge-
ven. "Joseph Smith, de grondlegger der ge-
meente der heiligen der latere dagen had aan de
wereld verkondigt, dat hij in eene openbaring
door God bevolen was, zich nog met drie ande-
re mannen te verbinden, ten einde Gods ware
Gemeente weder op te richten, die kort na den
dood der Apostelen, van de aarde was verdwen-
nen, enz. Tot dit verbond nu behoorde een
zeker Heer WINGARY, die in Nieuw York diep
in schulden stak.

Daar zij nu als bestuurders der nieuwe ge-
meente zich in het bezit van veel geld en goe-
deren bevonden, zoo waren zij niet ten onrechte
bevreemd, dat de schuldeischers van, Whitey
zich met hante vereeniging op eene onanyme
naam wijze zouden bemoeien, en het was on-
derling besloten, de wezenlijke namen der drie
personen in fabulachtige te veranderen, also-
rens de openbaringen in druk te geven.

De naam van Joseph Smith, Jun. nu werd in
Aram-Bey veranderd, enz., en deze omstandig-
heden slechts aan zeer weinigen bekend zijnde,
zoo heeft Thompson den naam van Aram-Bey
voor zijn bijzondere gebouwen, en geeft voor zoo
als reeds te voren werd aangemerkt, bijzondere
openbaringen te doen. Zijn Eerv. nu was yver
en vlam op dezen bedrieger en voorspelde zijnen
voorspoedigen ondergang; dit trachtte hij te be-
wijzen door het aanhalen van Simon den Toove-
naar en meer dergelijke valsehe profeten.

Ook bevestigde hij de onechtheid van Thomp-
son's openbaringen te bewijzen, door meerdere
aanhalingen derzelve. Hij zeide dat Thompson,
"in al de openbaringen van Joseph Smith ge-
looft." Daar Joseph Smith nu, de eeuwigdurende
instandhouding der opgerigte gemeente
in zijne openbaringen behandelde mien verkerkt,
zoo dacht de prediker hierin bewijs gegeven te
vinden, dat Thompson immers de spoedige ver-
tochten, dat Thompson immers de spoedige ver-

woesting van Smith's Heiligen steeds op den
voorgond stelt. Hij eindigde deze zijne uitleg-
ging met de hoop, dat menige tot hietoe wankel-
moedige Mormon, zich thans wederom volkomen
in zijn geloof mogt verheugen, terwijl hij de af-
vallen tot boetediening en bekeering aanspoorde.
Ook dankte hij God, door hem nog bij tijds tot
hunnen redder te hebben gezonden.

Hij herinnerde de Heiligen nogmaals, dat
hunnen voornaamsten strijd hier beneden niet
in het bestrijden des vleesches, maar in het over-
winnen der wereldlijke magten bestond. Zijn
Eerv. was ook zeer tegen Gaesten klopvers ver-
bitterd, die de oorzaak van het afvallen van ve-
len der Mormonen zijn geweest, (het eenige
goed ooit door Gaesten klopvers verigt) en be-
moedigde hen met eene glanzende overwinning.
"De tijd is niet ver af," zeide hij "dat al de
Heiligen der laatste dagen zich van onder alle
natie en tongen zullen afscheiden, en zich in
glorie naar de vallei hunner hoop begeven. Hier
zullen hante oudsten met wijsheid regeren,
en het uitgelezen volk afgezondert van de ver-
leiden der verdorvene wereld, het goede in de
vallei van Deseret naar beloften blijven ge-
nieten."

Het eenige ware geloof, is de leer, zoo als de-
zelve door Gods profet Jos. Smith is geopen-
baard; en het ware Christendom is eenigen tijd
na den dood der Apostelen van den aardbodem
verdwinen, en de kerk der latere dagen Hei-
ligen, de eerste en enige herleving der ware Ge-
meente onder de hemelen.

De verloopene week had hij eens rede over de
redelverrij gehouden, waarin hij de Mormonen
in aanmoediging en verdedigde, en alwaar dit ge-
bruik bestond, behoeft ik mijne landgenooten hun-
ne zedelijke neigingen en leefwijze geenszins te
beschrijven.

Hierbij merkte hij aan, dat gebrek aan tijd
hem belet had, de heiligen het geloof omtrent
het huwelijk en den doop onder bekend te ma-
ken, waaraan hij nu wilde voldoen:
"Allen," zeide hij, "die niet naar de vallei
van Utah zullen gaan, ten einde aldaar door 's
Heeren knechten te worden getrouwd, zullen
zich in de opstanding bitter bedrogen bevinden."

"Want" voegde hij er bij, "de Heere zal man
en vrouw, door de godeloosze overheid derzeder
wereld verboden, niet meer als zoodanig erken-
nen, en hen toevoegen dat de man, die hen hier-
trouwt, geen onderling der Mormonsche Ge-
meente was."

De beschrijving die hij gaf van
mannen, die naar hunne vrouwen in de opstanding
der dooden zullen zoeken, en wanneer ge-
vonden, dezelve hun zullen geweigerd worden,
was vermakelijk, en boeide ten duidlijksten dat
de aanhaling van de vrouw en hare zoven broe-
ders nimmer door hem gelezen was, alwaar de
Heere Jezus duidlijk zegt, dat er na den dood
geen huwelijk meer wezen zal, enz.

De Mormonen beschouwen het huwelijk, wan-
neer op bovenstaande wijze voltrokken, als een-
wigdurend, en zijn Eerv. betreunde zeer, dat er
nog onder de Mormonen waren, die tot nog toe
van zulk een voorrecht verstoken waren. Hij
voegde hierbij, dat zij hunne voorvaders geens-
zins verloren en hiervan verstoken moesten re-
kenen, want God, die barmhartig is, heeft zijne
ware predikers bij de afgestorvenen even als bij
dezelve op aarde heeft, die hun nog het goede
ten aanmening voorhouden, enz. enz."

In zijn discours, hetgeen bijna drie uren du-
erde, had hij meer dergelijke zottigheden, die des
trouwer zijn, maar nute zij slagtofers aan-
lukken.

Ik moen hier nu genoeg gezegd te hebben,
dat, niettegenstaande de klaarblijkelijke des Bijbels
er nog duidelijke leerstellingen verkondigt wor-
den, bij welke overdenking men zich moet be-
druiven. Tijd laat mij niet toe meer hunne leer-
stellingen te beschrijven, die aan uwe menigvul-
dige lezers ongetwijfeld interessant zouden we-
zen. Indien men de berichten over den ellendi-
gen zinnelijken toestand der Mormonen aan de
Salt Lake met aandacht leest, alsmede de ge-
schiedenis en het uiteinde van dergelijke wrool-
geesten raadpleegt, zoo zal men hunnen aan-
staanden ondergang, niettegenstaande al hun-
nen voorspoed, met zekerheid kunnen voorspellen.

JOHN M. HUISKAMP.

Nederlandsch Kerknieuws.

Te Rotterdam is uit het vroeger opgegeven
zestel het volgende drietal gemaakt: dd. Nier-
meijer, th. dr., te Wemeldinge; Molter, te
Haarlem, en Stricker, th. dr., te Dordrecht, en
daaruit beroepen da. A. Niermeijer, te Wemel-
dinge, in Zeeland.

DE NIEUWSBODE.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

\$1.50 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 21 DECEMBER 1852

Een kruisje (1) achter den naam eens geschoorenen betekent dat zijn tijd van intekening is afgelopen. Men gelieve dit in gedachten te houden, dat al die niet meer zal gezonden worden aan diegene, die hante teekening niet door voortbetaling vernieuwen.

De Nieuwsbode kost voor Nederland \$4 per jaar; \$2 in de 6 maanden; enkele nummers 10 Cents.

Kleine sommen gelds, hetzij beneeden een dollar, of centen boven een of meer dollars, kunnen ons immer per brief in poststempels van een en drie cents, van laatste genoemde 5 lifelen in betaling worden toegezonden. Zulk stempels kan men kopen bij alle postmeesters.

POSTKODJ OF DEN "NIEUWSBODE" VOOR EEN JAAR.

Volgens de verlagde prijzen van porto door het jongste Congres vastgesteld, en die ingegaan zijn met den 1 October dezes jaars, kan de NIEUWSBODE aan geabonneerden per post verzonden worden tegen de volgende prijzen, drie maandenlijks of jaarlijks vooruit te betalen aan den Postmeester ter plaatse waar de Nieuwsbode ontvangen wordt:

Binnen Sheboygan County, vrij.
den Staat Wisconsin, 13 Cents.
Voor alle overige Staten in de Unie, 20 C.

HENDRIK VINKEMULDER, geboren te Appingedam, in GEERTHUISA RIJSEWERF, geboren te Groningen, beide in het jaar 1799, hadden den 16 November 11. het zekelname voortgezet hunne 25jarige huwelijks verbintenis te vieren te High Falls, Ulster County, Nieuw York.

Heeft de Kalamazoo Nederlander opgehouden te bestaan, — wil hij niet meer met ons ruilen, — of wat hapert er aan? Sedert zijn nu van den 19 Nov. hebben wij zijn aangezicht niet meer gezien, en, indien hij in wezen is, zou verlangen wij zijn wekelijks bezoek. Wij zijn te nieuwsgierig naar alles wat er in de courantenwereld omgaat, om het zonder hem te doen. Kom aan, vriend Nederlander!

Naar alle waarschijnlijkheid heeft den 2 December 11. de gewichtige gebeurtenis plaats gehad, namelijk de kroning van LOEWYK NAPOLEON tot Keizer der Franschen. Volgens ingekomen berichten, nopens den uitslag der in 't huist van November in Frankrijk gehouden verkiezing, moet hij 8,000,000 stemmen op zich vereenigd hebben.

Ann de noordzijde van de Black Lake is men bezig met het opruimen en gereed maken van een plaats voor het bouwen van een eiken houten schip, dat zestig cord bark of 65,000 voet timmerhout in eens kan vervoeren. Men heeft het plan om hetzelfde aanstaande Lente zelf te hebben. Dit is de eerste Schoener die hier gebouwd zal worden.

Wij wenschen den ondernemenden eigenaar, Mr. Plagger, 's Heeren onmisbare zegen toe, in deze voor de Nederzetting zoo gewichtige zaak. (Hollander.)

De Redneurs Conventie, die 13 Januarij, a.s. in onze hoofdstad Madison zal gehouden worden, schijnt alreeds bezocht te zullen zijn. Reeds hebben ongeveer vijftig redneurs van verschillende dagbladen in Wisconsin hun voornemen te kennen gegeven om die conventie bij te wonen, waarvan de Nieuwsbode er natuurlijk een hoopt te wezen.

De Milwaukee Wisconsin wil weten, dat er tegenwoordig een voorstel in het Congres der V. S. aanhangig is, voor een geregelde stoombootdienst tusschen Brooklyn, in den staat N.Y. en Gluckstadt aan de Elbe, nabij Hamburg, v.a. Rotterdam. Mogt dit eens bewaarheid worden!

In Michigan wordt tegenwoordig een spoorweg project besproken, dat in zoo verre van het hoogste gewigt voor Noord Oostelijk Wisconsin in het algemeen, en voor Milwaukee in het bijzonder is, als wellicht daardoor weldra eenen zijtak van de Zuidelijke Michigan Spoorweg Linie naar Ionia en Grand Rapids en van daar naar Grand Haven gebouwd wordt. Laatstgenoemde plaats is zeer gunstig gelegen voor den handel, aan de kust van het Michigan-meer, en direct tegenover Milwaukee. De verbinding tusschen deze stad en Grand Haven door snelvaarende en goede stoomboorten, zoude in geval dit project doorgaat, onzen afstand van onze vrienden in Michigan tot op ettelijke uren verkorten.

De heeren Darling, Wright en Comp. willen te Fond du Lac een bank oprigten, met een kapitaal van \$50,000. Dit is dan de negende bank, welke volgens de nieuwe bankwet in Wisconsin in werking zal komen.

Eene vriendelijke hand berigt ons, dat er dit jaar dertig miljoen houten voor Grand Haven zijn afgescheept.

Op Maandag avond, den 27 dezer, zal door J. SCHRAAG in het Wisconsin Huis alhier, een iustitiek bal gegeven worden.

Den 28 dezer zal een "Lake Shore Rail-Road Conventie" in het United States Hotel te Milwaukee gehouden worden. De verschillende steden en dorpen, welke in dezen Spoorweg tusschen Chicago en Green Bay betrokken zijn, zijn verzocht, vijf afgevaardigden naar deze conventie te zenden. Genoemde spoorweg wordt zeker aangelegd.

Op Donderdag avond den 16 dezer, is het weder van storm en regen eenzijdig omgeslagen in een koude, die zoo onverdragelijk streng was, dat wij het dezer winter zoo niet meer verlangen.

Uit Californie zijn berichten ontvangen, loopende tot den 16 Nov. Bijna de gehele stad Sacramento is door vloed verlaten, bij welke ramp men vele menschenlevens te betrekken heeft. Deze jonge Staat heeft Pierce en King een moordenaarheid van 15,000 stemmen gewonnen.

In Nieuw York is een Chinese troep tooneelspeeters aangekomen. Ingeelijken Jerome Napoleon Bosparte. Lola Montez bevindt zich thans in Nieuw York.

NU EENS WAT ANDERS.

Aan al mijne Landgenooten in de V. S. van N. Amerika.

Als tot verstandigen spreek ik, oordeelt gij wat ik zeg!

Nederlanders! gested, dat gij een brief geschreven had aan uwe familie of vrienden, en met hoogde belangstelling dat zij denzelfden spoedig zouden mogen ontvangen, toegezonden aan eenen anderen vriend ter bezorging, maar deze bezorgde hem niet, — of, gested, dat in dezen brief aan reelen uwer belangrijke inlichtingen werden gegeven omtrent zaken waarvan gij zoo gaarne wat meerder weten zoudt, ja waaromtrent sommigen uwer zoo belangstellend hebt gevraagd, onder elkande reu in het publiek, — maar deze brief werd door den vriend, wien de bezorging was toevertrouwd, u onthouden, hoe minzaam en dringende de spoedige bezorging ook verzocht was, en hoezeer hij daartoe ook de beste gelegenheid had — zoudt gij dat vriendschappelijk kunnen noemen? — Maar verder, wanneer nu dezen vriend zelfs de lezing des briefs was verweigert, met de vrijheid, dat hij zijne aanmerkingen, tegenwerpingen of teregtwijzingen den brief konde doen vergezellen, ingeval dat deszelfs inhoud met zijne inzichten, voornemens en bedoelingen mochten in strijd zijn, latende de beoordeeling der verschillen over aan het gezond verstand der lezers, gelijk met hunne vrijheid billijk was; en gested, dat hij, vrezende dat deze beoordeeling niet ten gunste zijner meeningen zoude uitvallen, hij den brief daarom geheel terug hield, latende zijne vrienden en de vrienden des schrijvers omtrent de zoo gaarne medegedeelde en zoo zeer verlangde inlichtingen geheel in het duister, benemende hen de gelegenheid en de vrijheid van eigen oordeel, opdat zijne meeningen en bedoelingen geen grond zouden verliezen en omdat omtrent sommige onwaarheden de waarheid niet zoude aan het licht komen, ten einde het publiek opinie aan zijne zijde te houden, alhoewel zijn geweten, en zijn gezond verstand zijne doorgedreven stellingen tegenstreeft. Kunt gij zulk een handelwijze Vriendschappelijk, Opregt, Edel, Eerlijk, Braaf noemen?

Op zoodanige of soortgelijke wijze heeft onze vriend de Nieuwsbode mij en u behield. Terwijl gij in onze weekbladen alleen slechts gedeeltelijk werd bekend gemaakt met twee Staatspartijen dezes lands, de Nationale Democraten en Whigs, hunne stellingen van regeringsvorm, drijfveren en bedoelingen, goed en kwaad, waarheid en leugen, twisten en schelden op eenen hoogdravenden toon, niet kwaad zand zijnde onder onze landgenooten van huut en vijandschap, dan redenen van gezonde en gematigde overtuiging voort te brengen, en trachtende steeds het voornamste voor u verborgen te houden, liet men u tevens omtrent een derde partij met hare beginselen en drijfveren, geheel in het duister, als of zij niet bestond, om uw oordeel voor zich in bedwang te houden.

Het beginsel en doel waarom men deze derde partij zoo geheel voor u verborgen heeft, is duidelijk, namelijk, waarom men ook de door sommigen awer geuite verhalen en gesprekken in de Hollander naar inlichting omtrent de leerstellingen der twee eerstgenoemde partijen aangevangen de slavernij, geheel onbeantwoord heeft gelaten, of slechts tenhulpe en leugenachtig op een regt Baltimore Democratische wijze door de Nieuwsbode zijn beantwoord. Namelijk de vrees, dat de bekendheid deszelve velen uwer, die christelijk en menschelijk gevoelt, denkt en handelt, met diepe minachting en afkeer jegens de twee eerstgenoemde partijen en hare beginselen zouden vervuld worden zijn, en zij alzoos vele stemmen, om hunne onmenselijke en onchristelijke bedoelingen door te drijven, zouden hebben verloren. En het is om dezelfde reden, dat ook mijn brief aan u, handelende over dit zelfde onderwerp u onthouden werd, opdat gij niet zoudt bekend worden, met het kwaad waarmee men u aandreef, namelijk in korte woorden: Het stemmen voor een Slaven platform, en lieden voor regenten te kiezen, die zich verbonden hebben des overeenkomstig te regeren en te handelen en den menschenvrienden het spreken in het belang der Slaven te beletten. En nu vraag ik, is zulk een handelwijze opregt, edel, eerlijk, christelijk, menschelijk? — Is zulk een handelwijze den Nederlander waardig, wiens voorvaderen hun goed en bloed voor de vrijheid en het regt hebben opgeofferd?

Velen zullen wellicht zeggen, dat zij nu zoo, en het is nu te laat. De verkiezingen zijn afgelopen en men kan deze niet herroepen; de strijd is nu geëindigd, en men zou nu deszelvegeende het stilzitten maar bewaren. Maar men, mijne vrienden! daar is veel verloren, maar het is toch nog niet te laat. Uwe stemmen die allen een voor een als zoo vele peitillen in het belang der vrijheid en het regt hadden kunnen pleiten in het Congres vier jaren lang, zijn nu wel verloren; ja, pleiten nu helaas! vier jaren lang, voor een Despotisme zoo grauzaam als de wereld nimmer heeft gekend; doch eer vier jaren met hun zoet en zuur om zijn voorbij gegaan, keert dien strijd tusschen vrijheid en dwingelandij, regt en verdrukking weder; men dezelde houdt ook thans nog niet op, en zal nimmer ophouden, tot dat vrijheid en regt de volkomene zegepraal zal hebben behaald.

In de hoop dat onze weekbladschrijvers zelf, den Nederlanders waardig, zich in de rijen onder de van van vrijheid en regt zouden hebben geschaard, heb ik mij zelfzen lang den openbaren strijd onthouden; doch mij zelfde daarin zoo geheel te leure gesteld ziende, gevoelde ik mij ten christelijken pligt de pen op te nemen, om u wat nader deszelvegeende te onderrijgen en u zoo mogelijk voor een kwaad te behoeden van voor een Slaven platform te stemmen. Ik zond een brief aan u geadresseerd, op voor den Nieuwsbode, met verzoek, dat ook de Hollander en de Nederlander denzelfden zouden overnemen, opdat gij meest allen denzelfden zoudt kunnen lezen en beoordeelen, maar de redacteur van eerste genoemd blad (een Nederlander hante!) hield denzelfden terug, niettegenstaande ZED. in zijn geweten overtuigd was van mijn goed regt en mijn goede zaak welke ik bepleitte, niettegenstaande ZED. voor het begin des derden jaargangs van zijn blad betuigd had, dat de Nieuwsbode niet zijn, maar ons blad is, dewijl wij hem voor de uitgave betalen en hij ons slechts voor loon behield. Oordeelt nu zelfde hoedanig deze dienst zij, die u met het voornamste dat gij weten moest en gaarne wisten wildet, onbekend laat, om

u dienstbaar te maken aan zijne oogmerken, en ter benoeming van een Baltimore Despotiek Slaven platform, door PIERCE goed gekend en bekrachtigd, zich verbonden hebbe, dat te zullen naleven, en of zulk een dienst, die u ook daarom mijn brief niet bezorgen wilde, belooning waardig is.

Met deze en verdere aanklachten van onzen vriend den Nieuwsbode, waaromtrent hij zich zelfde voor het thans niet vrije Nederlandsch publiek in Amerika, ons Vaderland, zijn geweten, en God die niet verre is van een iegelijk van ons, moge verantwoorden, schaar ik mij zelfde in de rijen der edele strijders voor vrijheid en regt, met dotoedig opzien tot God om zijne hulp en zegen op onzen strijd, gelijk ook onze voorvaderen in de strijders voor de Amerikaanse onafhankelijkheid vroeger deden en overwonnen, en alle wijde Democraten thans nog doen, vertrouwende op Hem voor de overwinning onzer goede zaak: De vrijheid en het regt van alle menschen. Alle vromen en braven, roepen wij hertoe mede op; alle goede burgers en christenen scharen zich aan de zijde van het regt; en alle voorstanders van verdrukking en geweld dagen wij in het open veld, ten aanzien van het onrecht en de onrechtvaardigheid.

Hij die was en is en die zijn zal is onze Overste, Zijne Waarheid ons wapen, den blauwen sterrenhemel onze banier, de zon onze fakkel en Voorwaarts onze leus.

Een volgend artikel zal den bewusten brief bevatten, met eenige aanmerkingen ter opheldering. Ik stel mij zelfde verantwoordelijk voor hetgeen wat ik schrijf.

CHICAGO, III. Uw Vriend en Landgenoot, H. v. D. KOLK.

ANTWOORD.

"Indien de heer van der Kolk zich zijner niet schamt om bovenstaande vrijpostige taal, en dat nopens een zaak, die hem staatkundig geheel onbekend schijnt te zijn, doch hem ten stuk-paard schijnt te dienen, op hetwelk eenige heet-hoofden en den loef afgestokene democraten of whigs hem geplaatst hebben, — indien hij, zeggen wij, zich zijner niet schamt om op dusdanige wijze tegen ons uit te varen, omdat wij ons onontvreemdbaar regt, vrijheid van staatkundige gevoelens, niet aan hem wilden afstaan en zijn langmen, met de politieke beginselen van ons blad tegenstrijdigen brief niet in hetzelfde wilden of konden opnemen, wij schamen ons onzer gehoude positie niet, noch het held om ze door middel van ons blad wereldkundig te maken, op een wijze, die slechts toont dat wij ons standvastig aan onze beginselen hielden en daaruit van af te brengen waren, niettegenstaande een voorgewende het water om de grenzen van ons staatkundig geloof trachtte af te bakenen.

In de eerste plaats heeft hij ons eegen brief ter bezorging toevertrouwd, wel wetende, dat wij eenen geheel anderen weg insloegen, of met andere woorden, ten volen bewust, dat wij om goeder reden PIERCE voor het Presidentielchap waren toedeeft. De gelijkenis van het hezorgen van dat genitig en door hem voor onze landgenooten onmisbaar geacht epistel klinkt op zich zelfde wel fraai, doch het is onzes inziens de grenzen van wellevendheid te buiten gaan, om iemand eenen brief ter bezorging op te dringen, als hij weet, dat hij dien weg niet passeren kan, zonder door alle denkende lezers met de woorden "zonderlinge consequentie" gebrandmerkt te worden.

De heer v. d. K. neemt dit echter niet in aanmerking en zegt daarentegen, dat "wij daartoe de beste gelegenheid hadden". Wij ontkennen dit ten sterkste, eenig en alleen, omdat wij het bewuste kolonnen-lange artikel niet konden plaatsen, zonder hetzelfde door een reeks van aanmerkingen te doen vergezeld gaan, hetwelk wij, vooral in de gegeven omstandigheden, ten te grooten imbreuk op ons klein bestek beschouwden. Om geen andere redenen oordeelden wij het onnodig de beginselen en drijfveren eener derde partij aan te roeren, dan alleen om deze: het was nuteloos kruid verspillend; er was niet meer kans voor de verkiezing van den kandidaat der, "Vrije Democraten", dan voor den Moriam om zijne huid te veranderen. Tusschen twee kandidaten moest de keuze beslist worden en de verdeling der magt onder een derde, vierde, vijfde, ja zesde partij, kon slechts strekken om de kans van den door ons best geoordeelden der twee eerstgenoemde te vermindern, terwijl het de deur voor den volstrekt ongeschikt geoordeelden wijder openstelde.

De beantwoording der bewuste vragen door den heer de JAGER, in den Hollander gedaan, zijn kort door ons beantwoord; dit is waar; maar waren ze leugenachtig? Dan was het uw pligt geweest om voor den redacteur van dat blad op te treden en ze beter te beantwoorden, aangezien hij (de redacteur) in gebreke gebleven is en de vragen ook aan u gerigt waren.

Het artikel van den heer v. d. K. verder doorlezende, moeten wij hem vragen, of hij het door hem zoo gehante National Democratisch Slaven-platform dan zoo bindend beschouwd, dat er geen verandering of afwijking van hetzelfde mogelijk is? Het is geene wet, goede vriend! Weet gij niet dat wij, en vele andere Baltimore Platform betreders die plank verworpen hebben, al aanstands bij de opname van genoemd platform in onze respectieve bladen? Is het u niet bekend, welke gevaren de Unie gedurende de jongst gesloten zitting van het Congres bedreigde, en dat het bewuste Slaven-artikel alleen in het platform werd opgenomen, om de gemoeiden tusschen het Slavernij hatende Noorden en het Slavernij gezinde Zuiden tot bedaren te brengen, en dus doende de glorierijke Unie te behouden? Weet gij het niet? — als een voorstander van vrijheid en regt behoort gij het te weten!

Wij herhalen het dat gij een goede zaak bepleit; ook wij doen zulks en komen in het verfoeljelijke der slavernij geheel met u overeen, doch verschillen met u in de manier van pleidooi voeren, namelijk: gij wilt uw prooi op eenmaal bespringen, zonder de nadelen te berekenen, die daaruit kunnen voortvloeien, en met groot gevaar van in den afgrond te storten, terwijl wij alle botsingen wenschen te vermijden en het een kwaad wil te roeijen, zonder ons andere kwaden of onheilen op den hals te halen.

De stellige toon, op welken de heer v. d. K. nopens het verlies der Nederlandse stemmen spreekt, doet ons als het ware besluiten, dat de uitroffing der slavernij, volgens zijne inzichten,

gheheel in handen der Nederblidders in de V. S. berustende was en dit nu niet kunzende geschied, de verantwoordelijkheid daarvoor geheel op de redactie van den Nieuwsbode rust. O dwaaze inbeelding! O hersenschimmige fantasie! Het Nederlandse publiek komt in dit opzicht bij andere natien in aanmerking als een druppel in den emmer, en wij kunnen onzen beschuldiger verzoeken, ons geweten daarmede zeer weinig bezwaard te gevoelen.

Met de aanmerking dat de heer v. d. K. ons gezegd in no. 1 van den derden jaargang, betrekkelijk den Nieuwsbode en deszelfs redacteur in eenen te ruimen zin heeft opgevat en wij nog geen afstand van ons blad gedaan hebben zoo als hij dit bedoelt, stappen wij van dit onderwerp af, hem verzoekende, het in no. 17 van dezen jaargang opgenomen artikel over "Vrijheid van Redacteurs" nogmaals aandachtig te lezen en zijn "volgend artikel" daaraan te toetsen, eer hij hetzelfde ons ter bezorging toevertrouwt.

P.S. Aangezien de Hollander en Nederlander in de oogen van den heer v. d. K. insgelijks gezondigd hebben, verzoeken wij hun, in naam van voornoemden, bovenstaand artikel over te nemen en er hante aanmerkingen bij te voegen; doch in dit geval verzoeken wij er onze aanmerkingen tevens bij.

Oogen of den zak open!

Er zijn valsche \$10 noten op de Merchant's Bank van Boston in omloop.

Pas op voor een nieuw valsche bankbiljet, groot \$5, op de "Bank of Genesee", gedateerd te Batavia, N. Y., 4 Julij 1851, letter B.—J. E. Robinson, Kassier, en P. L. Tracy, President. Het valsche biljet is goed nagemaakt, de gravure zeer grof, het papier donker en de handteekeningen slecht. Deze biljetten zijn te Milwaukee in omloop.

Neemt u ook in acht voor valsche \$5 bankbiljetten op de Chicago bank, door de plakking-operatie van eenen veranderd. Wij vernemen, dat deze bank geens vijven heeft uitgegeven.

Voor den Sheboygan Nieuwsbode.

Amerikaansche Ondheden.

door A. J. H.

(Verlof van no 153.)

Lexington, in Kentucky, ligt in de nabijheid van een oude stad, van groote uitgebreidheid en inpracht hetgeen bewezen wordt door den omvang van hare werken. Onder de ondheden van deze plaats, vindt men eenen grafkelder, gevormd in de ingewanden van een kalksteen rots, omtrent 15 voeten beneden de oppervlakte der aarde. Deze werd ontdekt in 1775, doch sommige der eerste volkplanters, welke nieuwsgierigheid werd opgewekt door de buitengewone ligging van eenige steenen, die den ingang tot de spelonk bedekten. Zij verplaatste de steenen en toen de ingang geopend was, zag men door denzelven in een diep, donker en schrikwekkend hol.

Voorzien van lichten, dalen zij neder en komen, zonder tegenstand in een ruim vertrek. In de zijden en einden van dit vertrek waren nissen en vakken gemaakt en bezet met afbeeldingen van menschen. Wanneer hun schrik enigzins bedward was, vervolgden zij hun onderzoek. Nu bevonden zij, dat deze afbeeldingen niets anders waren dan mumiën, door de kunst van balsemen bewaard, en wel in zoo eenen staat van volkomenheid, als eenige opgedroogde uit de Egyptische tombes, die meer dan 3000 jaren bewaard geweest waren.

Het is jammer, dat deze ontdekking geschiedde door een onkundige klasse van menschen, en in eenen tijd, dat bloedige oorlogen werden gevoerd tusschen de blanken en Indianen. De blanken gebedeld door den velen snood van de Indianen onbevonden, trachtten zich te wreken.

Veronderstellende dat dit een begrafenisplaats der Indiënische doodden was, slepten zij dezelven in de opene lucht, schuurden ze uit dierzelfer verband, schopten de lijken tot stof en maakten een vreugdevuur van meest alle deze overblijfsels, waarop de ondheden konde roemen.

De nederdalende ingang tot de spelonk was trapwijd; de wijde 4 voet de hoogte 7 voet; de gehele lengte van den grafkelder was 184 reeds en de wijde 64. Hier hadden deze lijken mischien voor duizende jaren gelegen, gebalsemd en hier geplaatst door hetzelfde ras van menschen, hetwelk de Pyramiden in Egypte bouwde, en hetwelk de tombes in de aarde of in de zijden der rotsen maakte.

Welke verandering heeft over de aarde plaats gehad, sedert deze ontslapen door de handen der heide in hunne stille rustplaats zijn ne dergelegd!

Over de ruinen hunner steden bloeit nu een nieuw geslacht; de aarde die hunne beenderen bedekt, is begroeid en hunne monumenten zijn tot stof verkrumeld. De overtuiging berijst onvredensbaar, dat het volk, hetwelk deze spelonk maakte, ge dezelve met dezelfde hunner gebalsemd lijken vulde, wezenlijk van Egypte afkomstig was. Indien dit zoo niet ware, waar zouden wij ons dan wenden om van deze verborgenheid een oplossing te vinden?

De Noord-Amerikaansche Indianen zijn nimmer met de vervaardiging van grafkelders bekend geweest, noch met de kunst om lijken te balsemen. Grafkelders zijn talrijk in Egypte—uitgestrekte holen met nissen in de zijden voor hunne gebalsemd lijken, juist zoo als wij beschreven hebben.

Dit gebruik is zuiver Egyptisch, en werd verrijt in de vroegste tijden van hun nationaal bestaan. Een trek van nationaal gebruik als deze bijzondere kunst, zoude tot de veronderstelling leiden, dat alhier een Egyptische volkeplanting moet geweest zijn, of de afstammelingen van eenige natie van Afrika, die met deze kunst bekend waren. Doch als dit zoo is, dan rijst de vraag op: hoe kwamen zij in Amerika, daar de kortste afstand tusschen Amerika en Afrika, omtrent 1700 mijlen is? Deze vraag is gemakkelijk te beantwoorden.

De oude Egyptenaren waren een af de zee wonend volk; en wij vinden dat 1485 jaren voor Chr. een DANAUS met zijne vijfde dochters naar Griekenland zeilde en in Rhodus ankerde. 881 jaren na deze landing te Rhodus, vinden wij de Egyptenaren onder het bestuur van Necho, hun koning, sommige Pheniciërs met een vloot uitrusten, met bevel van af de Rode zee geheel

ronde het vaste land van Afrika te zeilen, en door de Middellandsche zee terug te keeren; hetgeen zij deden. Deze volbrachten zij ene zeereis van meer dan 16000 mijlen; twee derde van den ganschen omtrek der aarde. Het is zoo, zij waren buiten het gebruik van het kompas en de navigatie; doch zij waren meer ervaren in de kennis der landeligheden dan de tegenwoordige zeevaarders.

Van de westelijke kust van Afrika is een bestendige stroom van de zee naar Amerika; zoo dat, wanneer een schip verloren ranke, het natuurlijk ten laatste aan de Amerikaanse kust zoude landen. Egypte en de West-Indische rlanden liggen tusschen 20 en 30 graden N.B.

Zeilende van Egypte of uit de Middellandsche zee, door de straat van Gibraltar, zoude een schip, bij eenen ongunstigen wind, onderstund door den stroom, tegenover de Bahama eilanden komen.

De passagier drijft westwaarts, dwars over de Atlantische zee, door de ruimte van 80—60 graden lengte, en zoude elk voorwerp met haren stroom registratie tot de Amerikaanse kust brengen.

Kentucky ligt slechts vijf graden noordelijker dan Egypte; zodat eenige personen gemakkelijk konden gedreven worden naar de oostelijke kust van de Golf van Mexico, en daar onze heerlijke Mississippi gevonden hebben, die veel op den Egyptischen Nijl gelijkt.

Aan de oever van de Muskingum en aan Circleville zijn ruinen van verschanningen, wallen, sterkten en putten gevonden, van welke sommige van gehouwen steen gemaakt zijn en overeenkomen met de schone bouwkunst.

Aan Point Creek zijn ook werken van kunst, merkwaardiger nog dan eenige, die wij beschreven hebben. Zij zijn zes in getal en in de onmiddelijke nabijheid aan elkan der. In een der velden zijn drie torren aanwezig; het ene bevat 17, het andere 27 en het derde 77 aces. Men vindt verdien porten in deze werken, van een tot zes toeden wijd. In de groote omheining is een ovale hoogte van 25 voet hoog en 1000 voet in den omtrek, gevuld met doodsbenderen. Deze hoogte is waarschijnlijk een plaats geweest, waarop de priesters van hunne godsdienst menschenlijke wezens offerden voor de uitgestrekte menigte, die zich op den val vergaderde om getuige te zijn van deze bloedige plechtigheid.

Gedurig zijn nieuwe ontdekkingen van deze ruinen gemaakt. Sommigen denken, dat al deze groote werken, welke wij beschreven hebben, tot ons tegenwoordig ras van Indianen behooren; doch door gestadige oorlogen, die zij tegen elkan der voerden, waren zij ongeschikt tot het vervaardigen van dusdanige werken.

Hebben onze Indianen ooit hunne dooden bij duizenden in wallen begraven? Waren zij bekend met het gebruik van zilver en koper? Verbeelden de oude Indianen hunne Grootten en bevelhebbers aan traurige brandstapels en rijten zij verbarbare gruweltekken op, op de urnen, welke hunne asch bevatte? Maakt de Indianen bemuurde steden als die aan Point Creek? Graafden zij ooit zulke putten als men gevonden heeft te Mariette en Portsmouth, en bovendien zulke als die te Point Creek? Wij antwoorden: dat deden zij nimmer; neen, hunne overlevingsgeven zelfs geene schijld van zulke dingen, als: forten, gedrekte tekken, wegen, putten en wallen. Wallen, sommige van steen, andere van aarde, 25 voet dik en zeer hoog zijn werken, die te veel arbeid voor de Indianen vorderden. De geraamten, gevonden in de wallen, behooren ook volstrekt niet tot een volk als onze Indianen.

De laatste mogen, over het algemeen, groot genoemd worden; en deze, gevonden in de grafheuvels, waren zelden over vijf of zes voet lang; hunne voorhoofden diep, gezigt kort, hunne oogen groot en hunne knien plat.

Men heeft in onderscheiden deelen van Amerika ook koper gevonden; in Canada, Florida enz. zelfs keurig bewerkt steenen. Dit alles strekt ten bewijze, dat dit land eens door beschaaftde en fiverige natien is bewoond geweest.

De vermaarde Lord MONBADO, een wijzger en boven-natuurkundige, besteedde eenigen tijd aan de studie van oorspronkelijke taken, en geloofde vast, dat Amerika door de Welschen (Jays) bezocht geweest, lang vóór de ontdekking van Columbus, zigt, de waarheid is wel bewezen door verschillende Welsche geschiedschrijvers en kan niet betwist worden. Er zijn bewijzen, dat een volk, dat op zekeren afstand van de Mississippi woont, in voorkomen en gewoonten met de Indianen veel overeenkomst heeft, doch de Welsche taal spreekt en sommige Christelijke Godsdiensplegheden houdt. Aan de bovenwateren van de Red River is een stad, die zich zelven de "Moo Cidas" noemt, en welker zeden, gewoonten en spraak naar de Welsche gelijkt. Powel, in zijne geschiedenis van de Welschen, in de 12de eeuw, spreekt van een verloren Colonie, en insgelijks van de reis van MADOC, zoon van OWEN Gwynedd, prins der Welschen, die er zoo naar het Westen vertrok om een nieuw land te zoeken. Hij vond hetzelfde en zette zich daar aan neder. Na enigen tijd keerde hij terug, en heeft weinig menig landgenoot hem te volgen. Hij begaf zich andermaal naar zee, en wel met tien schepen. En daar eindigt de geschiedenis der Welschen.

Lord Monbado zegt, dat Amerika door 85 Noorwegers reeds lang te voren was bezocht geweest, voor de Welschen vertrokken. Dat zij kwamen van, Groenland, dat zij in 984 ontdekten. Hij trekt in zijn belangrijk boek te bewijzen, dat Amerika, kort na den Zondvloed, zoo wel werd bevolkt als eenig ander land zoo ver van Ararat, en mischien spoediger. Hij veronderstelt, dat het volk van de Oude Wereld reeds ten tijde van de beleving van Troje, 1100 jaren voor Chr., met dit land bekend geweest. Een zeer merkwaardig verhaal van de ontdekking der noordelijke eilanden is gegeven door SNOO STRONLON in zijne kronijk van koning OLAF. Hij zegt: "Zeker Biorn aan Island, naar Groenland reizende om zijn vader te zoeken, die door een storm van hem gescheiden was, was zoo ver naar het Z.W. gedreven, tot dat hij in het regt kwam van een laag land, bedekt met bosschen, met een eiland in deszelfs nabijheid. Hij verhaalt van het land dat hij gezien had, en aangevoerd door LAR, zoon van ESIR RAUDN, eerste bewoner van Groenland, besluit hij tot een tweede reis.

(Wordt vervolgd.)

